

Distingit Sr.,

Ens posem novament en contacte amb vosté a fi d'informar-lo de les indagacions realitzades per esta Institució en relació amb l'objecte de la queixa de referència.

Com vosté sap, substancialment manifestava que la pàgina web “Nispero.com”, sobre el producte de cultiu amb denominació d'origen del mateix nom, no té cap versió en valencià. A causa d'això, considera que han estat vulnerats els seus drets lingüístics, d'acord amb la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

En considerar que la queixa reunia els requisits exigits per la Llei reguladora d'esta Institució va ser admesa a tràmit. En este sentit, vam sol·licitar informe al Consell Regulador de la Denominació d'Origen de Callosa d'En Sarrià.

De la comunicació rebuda es dedueix que la pàgina web està redactada en dos idiomes (castellà i anglés) a causa que les exportacions superen el 70% del producte comercialitzat, i la majoria es fan a països com ara Itàlia, França, Alemanya i Portugal.

Del referit informe vam donar trasllat a l'interessat, a fi que, si ho considerava oportú, presentara al·legacions, però no consta en esta Institució l'entrada de cap escrit en el sentit indicat.

Li demane que considere els arguments que seguidament li expose i que són el fonament de la resolució amb què concloem:

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “llengua històrica i pròpia del nostre poble”, i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'Autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'Autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta Institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració Pública Valenciana, perquè els impresos, formularis, models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impedisca que esta recomanació s'estenga també a les pàgines webs dels ens i les administracions públiques.

Tenint en compte tot el que hem dit més amunt, es recomana al Consell Regulador de la Denominació d'Origen de Callosa d'En Sarrià que adopte totes les mesures que calguen perquè la seua pàgina web www.nispero.com observe el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, sense que en cap cas puga prevaler una llengua sobre l'altra, ja que el valencià, llengua oficial de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de l'Administració pública, de l'Administració local i d'altres corporacions i institucions públiques, dependents d'aquella, per la qual cosa els poders públics, autonòmics i locals estan obligats, d'acord amb el manament contingut en l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana a impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials i especialment en l'Administració pública.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, es recorda donar compliment al que disposa la legislació vigent, segons el que s'ha manifestat en el cos d'este escrit, cosa que se li comunica perquè en prenga coneixement i perquè, en el termini d'un mes, ens remeta informe sobre si accepta les recomanacions que li hem fet o, si escau, les raons que estime per a no acceptar-les.

L'informe, d'altra banda, que, una vegada transcorregut el termini indicat, esta resolució serà publicada en la nostra pàgina web.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana